

2. navadna nedelja C

*Kakor se ženin veseli neveste,
tako se tebe veseli tvoj Bog. (Iz 62,5)*

Prvo berilo

Izaija 62,1-5

Zaradi hčere síonske ne bom mólčal, zaradi hčere jeruzalemske ne bom mirovâl, dokler ne vzide kakor svit njena pravičnost in ne zagori kakor plamenica njeno odrešenje. Narodi bodo videli tvojo pravičnost, vsi kralji tvojo slavo. Dali ti bodo novo ime, ki ga bodo določila Gospodova usta. Čudovita krona boš v Gospodovi roki, kraljevski venec v roki svojega Boga. Ne bodo ti več rekli Zapuščena, tvoji deželi ne bodo več rekli Osamljena, temveč te bodo imenovali 'Pri njej je moja radost' in tvojo deželo Omožena. Kajti Gospod bo imel veselje nad teboj in tvoja dežela bo imela moža. Kajti kakor se mladenič poročí z devico, tako se bo tvoj graditelj poročil s teboj; kakor se ženin veseli neveste, tako se tebe veseli tvoj Bog.

Drugo berilo

1 Korinčanom 12,4-11

Bratje in sestre, različni so duhovni darovi, Duh pa je isti. Različne so službe, Gospod pa je isti. Različna so dela, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Vsakomur se daje razodetje Duha v korist vseh. Enemu je po Duhu dana beseda modrosti, drugemu v skladu z istim Duhom beseda spoznanja. Drugemu vera po istem Duhu, drugemu po istem Duhu milostni darovi ozdravljanja, drugemu delovanje čudežnih moči, drugemu prerokovanje, drugemu razločevanja duhov, drugemu raznovrstni jeziki, drugemu razlaganje jezikov. Vse to pa uresničuje en in isti Duh, ki deli vsakemu posebej, kakor hoče.

Evangelij

Janez 2,1-11

Tisti čas je bila svatba v Kani Galilejski in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: "Vina nimajo." In Jezus ji je dejal: "Kaj hočeš od mene, žena? Moja ura še ni prišla." Njegova mati je rekla strežnikom: "Kar koli vam reče, storite." Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev, pripravljenih za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel:

"Napolnite vrče z vodo!" In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: "Zajemite zdaj in nesite starešini!" In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: "Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim; ti pa si dobro vino prihranil do zdaj." Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

V razmislek

Vsi trije svetopisemski odlomki današnje nedelje pripovedujejo o polnosti Božjega obdarovanja. Prispodobe poročnih običajev v prvem berilu opisujejo Božjo zanesljivost, zvestobo in nezasluženo milostljivost. Najmočnejša prispodoba te polnosti pa je prav evangelijska pripoved o svatbi v Kani Galilejski, ki je za evangelista Janeza hkrati prispodoba težko pričakovanega zveličanja.

V Izraelu je bil običaj, da so gostje na svatbo s seboj prinesli vino. Tako je lahko svatba trajala zelo dolgo (1-2 tedna). Zdi se, da so gostje na svatbo, ki je opisana v evangeliju (iz katerega koli razloga že), prinesli bolj skromno količino vina. Vrči so prazni, svatba se bo morala končati. Zaradi bližajočega se konca svatbe se vmeša Marija: "Karkoli vam reče, storite!"

In tako napolnijo strežniki po Jezusovem naročilu vrče z vodo, ki se po njem spremeni v najboljše vino, boljše kot bi ga sami gostje kadarkoli prinesli s seboj. Kar se zgodi v Kani, je simbolični prikaz tega, kar Bog je. Učenci dobijo vtis nečesa "še večjega", kar bodo lahko spoznali v skupnem življenju z Jezusom. Poglobili bodo živ odnos z Jezusom, začeli bodo verovati vanj, iz česar bodo lahko živeli tako svojo poklicanost kot tudi preizkušnje.

Tudi danes doživljamo Kano na različne načine. Današnja Kana je izčrpanost mnogih ljudi tako v njihovem življenju kot v veri kot tudi v moči upanja.

Današnja Kana so tudi globoka praznina odnosov in izguba smisla ter puščobno životarjenje. Tudi mi prispevamo k Božjemu prazniku na zemlji le delček in v skladu s človeškimi pomanjkljivostmi. Vendar nas tudi danes želi Jezus osvoboditi stiske, praznine, ogroženosti, neuspeha in brezizhodnosti.

Ta prispodoba nas opogumlja, da bi v času takšne praznine zaupali tako kot Marija. Edino kar lahko storimo v takšnih časih pomanjkanja je, da napolnimo naše prazne vrče s tem, kar imamo (morda z našimi solzami, strahovi, našo žalostjo), in nato zaupamo, da jih bo Jezus ob Njegovem času na Njegov način spremenil v polnost praznika. Z Njegovim dejanjem spremenjenja se izkušnja praznine spremeni v odsev izkušnje Božjega kraljestva. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da moramo narediti ogromno dolgih in napornih korakov (med drugim ročno prinašanje 600 l vode!), dokler ne postane pomanjkanje polnost!

Tako kot smo mi sami prejeli to darilo, tako lahko tudi mi posredujemo za druge v trenutkih praznine in življenjskih stisk s polnostjo življenja, ki se imenuje Jezus. Tako kot strežniki smemo tudi mi slišati Marijine besede ter opogumljati tako sebe kot druge: "Karkoli vam reče, storite!"